

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la respingerea recursului

în cauza civilă

Maxim Ieșanu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova
(repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de
urmărire penale, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești)
împotriva încheierii din 23 decembrie 2025 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 2r-69/25
PIGD Nr. 2-24121765-01-2r-20022026)*

Omisiunea înlăturării neajunsurilor din încheierea de a nu da curs este imputabilă
apelantului.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. A. Mardari)
Curtea de Apel Centru (jud. S. Dimitriu, E. Badan-Melnic, V. Gîrleanu)

19 martie 2026
Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, recursul declarat de Maxim Ieșanu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judcători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 24 octombrie 2024, Maxim Ieșanu a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova privind repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

2. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 23 iunie 2025, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

3. La 23 iunie 2025, Maxim Ieșanu, reprezentat de avocatul Dumitru Buliga, a depus o cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 23 iunie 2025.

4. Prin încheierea Curții de Apel Centru din 28 octombrie 2025, nu s-a dat curs cererii de apel și s-a comunicat apelantului despre necesitatea depunerii cererii de apel suplimentare (motivate), semnată olograf, în original sau cu semnătură electronică avansată calificată, acordându-i un termen de 10 zile calendaristice din momentul recepționării încheierii. Această încheiere a fost comunicată avocatului Dumitru Buliga la adresa electronică ***** @gmail.com la 28 noiembrie 2025, ultimul confirmând recepționarea în aceeași zi (Vol. II, f.d. 37-38).

5. Prin încheierea Curții de Apel Centru din 23 decembrie 2025, cererea de apel a fost restituită din motiv că apelantul nu a înlăturat în termen neajunsurile constatate prin încheierea de a nu da curs din 28 octombrie 2025.

6. La 3 februarie 2026, Maxim Ieșanu a depus o cerere de recurs împotriva încheierii din 23 decembrie 2025 prin care a solicitat casarea acesteia, restituirea cauzei civile în aceeași instanță pentru rejudecare, începând cu etapa primirii cererii de apel și a da curs cererii de apel de apel depusă de Maxim Ieșanu.

7. În motivarea recursului, Maxim Ieșanu a invocat că Maxim Ieșanu nu ar fi recepționat personal încheierea de a nu da curs din 28 octombrie 2025, nici încheierea de restituire a apelului din 23 decembrie 2025. Maxim Eșanu a susținut că avocatul Dumitru Buliga, căruia i-au fost comunicate încheierile de a nu da curs și de restituire a cererii de apel, era împuternicit exclusiv pentru reprezentarea în fața instanței de fond și pentru depunerea unui apel nemotivat, urmând să fie încheiat un alt contract de asistență juridică pentru reprezentarea în instanța de

fond. Prin urmare, încheierile de a nu da curs cererii de apel și restituire a acesteia nu ar fi fost comunicate recurentului Maxim Ieșanu.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

8. Articolul 425 din Codul de procedură civilă:

„Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii”.

9. Articolul 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„(3) Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților”.

10. Articolul 427 lit. a) din Codul de procedură civilă:

„Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept:
a) să respingă recursul și să mențină încheierea”.

11. Articolul 368 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă:

„Dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art. 364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat și/sau a taxei de timbru, instanța de apel, în termen de 10 zile de la repartizarea dosarului, dispune printr-o încheiere, fără înștiințarea participanților la proces, să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor. Încheierea instanței de apel de a nu se da curs cererii poate fi atacată odată cu fondul”.

12. Articolul 369 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă:

a) apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art. 368 alin. (1).

(2) Încheierea judecătorească de restituire a cererii de apel poate fi atacată cu recurs”.

13. Articolul 100 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară”.

14. Articolul 115 din Codul de procedură civilă:

„La cererea participanților la proces interesați, instanța de judecată poate prelungi termenul de procedură stabilit de instanța de judecată. Termenul poate fi prelungit pentru același temei o singură dată. Termenul de procedură stabilit de lege nu poate fi prelungit, fiind aplicabil art. 116”.

15. Articolul 56 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Participanții la proces sînt în drept să ia cunoștință de materialele dosarului, să facă extrase și copii de pe ele, să solicite recuzări, să prezinte probe și să participe la cercetarea lor, să pună întrebări altor participanți la proces, martorilor, experților și specialiștilor, să formuleze cereri, să reclame probe, să dea instanței explicații orale și scrise, să expună argumente și considerente asupra problemelor care apar în debaterile judiciare, să înainteze obiecții împotriva demersurilor, argumentelor și considerentelor

celorlalți participanți, să atace actele judiciare și să-și exercite toate drepturile procedurale acordate de legislația procedurală civilă”.

16. Articolul 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare”.

17. Articolul 75 alin. (4) din Codul de procedură civilă:

„(4) Actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sînt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși. Culpă reprezentantului este echivalentă culpei părții.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

18. Completul de judecată constată că încheierea contestată a fost pronunțată la 23 decembrie 2025 și expediată participanților la proces la 23 ianuarie 2026, prin intermediul poștei electronice ***** @gmail.com (Vol. II, f.d. 63). Recursul a fost declarat în termen legal, cererea fiind depusă la data de 3 februarie 2026.

19. Studiind materialele dosarului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat împotriva încheierii contestate urmează a fi respins, reieșind din următoarele considerente.

20. În jurisprudența sa, Curtea Supremă de Justiție a indicat că neajunsurile constatate în încheierea de nu da curs cererii de apel urmează a fi înlăturate în totalitate (*a se vedea decizia nr. 2r-191/25*) și în modul corespunzător (*a se vedea decizia nr. 2r-297/25*).

21. Principala critică pe care o formulează recurentul Maxim Ieșanu se referă la faptul că încheierea de a nu da curs cererii de apel care conține comunicarea necesității de a înlătura neajunsuri și încheierea de restituire a cererii de apel pentru neînlăturarea lor, ar fi fost comunicată avocatului Dumitru Buliga, care nu ar fi fost împuternicit să reprezinte interesele apelantului la acea etapă.

22. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție observă că de către recurent nu a fost prezentat Contractul de asistență juridică nr. 38 din 13 ianuarie 2024 sau o altă dovadă a faptului că împuternicirile avocatului Dumitru Buliga ar fi fost limitate doar până la momentul depunerii unei cereri de apel nemotivat. Totodată nici din mandatul avocațial seria MA, nr. ***** (Vol. I, f.d. 2), nu există vreo limită a etapei procesuale până la care este împuternicit să acționeze avocatul Dumitru Buliga. Din contra, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție observă că în mandatul avocațial menționat este indicată împuternicirea „(...) de a ataca hotărârea judecătorească (...), fără a-i fi opuse careva excepții legate de aceste împuterniciri”.

23. Conform prevederilor art. 75 alin. (4) din Codul de procedură civilă, actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sînt

obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși. Culpă reprezentantului este echivalentă culpei părții.

24. La fel, completul de judecată reține că nici în cererea de apel suplimentară semnată de către Maxim Eșanu, la enumerarea participanților la proces, în calitate de reprezentat al lui Maxim Eșanu este indicat avocatul Dumitru Buliga și nu este menționată niciun argument referitor la faptul că ultimul nu ar avea împuterniciri de reprezentare la etapa apelului a intereselor lui Maxim Eșanu.

25. Astfel, instanța de recurs observă că argumentul limitării împuternicirilor avocatului Dumitru Buliga de a reprezenta interesele lui Maxim Ieșanu doar până la momentul formulării unei cereri de apel nemotivat a fost invocat pentru prima dată abia în cererea de recurs împotriva încheierii contestate.

26. Analizând toate aceste circumstanțe, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că argumentul recurentului Maxim Ieșanu că avocatul Dumitru Buliga nu ar avea împuterniciri de reprezentare care îndreptăceau instanța de apel să îi comunice actele procedurale în prezenta cauză nu se susține în circumstanțele cauzei.

27. Dacă Maxim Ieșanu ar fi considerat în mod real că avocatul Dumitru Buliga nu are împuterniciri de a-i reprezenta interesele după depunerea cererii de apel nemotivată, acesta ar fi avut o conduită consecventă și ar fi menționat acest fapt în vreun mod, sau ar fi înștiințat instanța de apel în acest sens. Asemenea declarații, însă, nu au existat pe parcursul examinării apelului, fiind formulate abia în recurs (*a se vedea corespunzător și încheierea nr. 2ra-788/25, §37-39*).

28. Prin urmare, completul califică aceste susțineri ca fiind declarative și tendențioase, formulate post-factum, fără suport în contextul acțiunilor întreprinse de Maxim Ieșanu.

29. În jurisprudența sa (*decizia nr. 2rc-58/25, §21*), Curtea Supremă de Justiție a promovat ideea că părțile au obligația de a se folosi cu bună credință de drepturile procedurale în virtutea prevederilor art. 56 alin.(3), art. 61 alin.(1) din Codul de procedură civilă

30. Inițiind procedura de apel împotriva unei hotărâri judecătorești, apelantul urma să se intereseze periodic soarta dosarului. La fel, apelantul-recurent urma să ia măsuri în intervale rezonabile de timp pentru a afla despre progresul procedurilor judiciare despre care acesta cunoștea (*decizia nr. 2r-435/25, §46-47*).

31. Potrivit art. 389 alin. (4) din Codul de procedură civilă, decizia integrală se întocmește în termen de 45 de zile lucrătoare de la pronunțarea dispozitivului deciziei și se publică pe pagina web a instanței judecătorești.

32. Chiar și pornind de la ipoteza recurentului și anume că împuternicirile avocatului Dumitru Buliga ar fi fost limitate doar până la etapa depunerii cererii

de apel nemotivate, acest fapt nu îl exonera pe Maxim Ieșanu de obligația de a manifesta diligență minimă în privința propriului dosar. Din momentul în care susține că, după depunerea apelului nemotivat, nu ar mai fi avut avocat care să îl reprezinte în etapa apelului, rezultă că obligația de a se interesa despre mersul cauzei revenea în mod exclusiv acestuia.

33. Or, recurentul cunoștea că apelul depus la 23 iunie 2025 era unul nemotivat și că, ulterior, urma să fie depusă o cerere de apel suplimentară, după recepționarea hotărârii motivate. Acest aspect era indicat expres chiar în cererea de apel nemotivată. Prin urmare, Maxim Ieșanu cunoștea nu doar existența procedurii de apel, dar și faptul că pentru continuarea examinării apelului erau necesare acțiuni procedurale suplimentare. În asemenea condiții, acesta nu putea rămâne în pasivitate și ulterior să invoce că nu a cunoscut despre actele emise de instanța de apel.

34. Mai mult, odată ce hotărârea instanței de fond a fost pronunțată, iar apelul a fost deja declarat, recurentul trebuia, în intervale rezonabile de timp, să verifice stadiul examinării cauzei, să urmărească dacă hotărârea motivată a fost redactată și comunicată, precum și să întreprindă măsurile necesare pentru motivarea apelului. Această conduită era cu atât mai necesară în situația în care însuși recurentul afirmă că nu mai beneficia de asistența avocatului la etapa apelului.

35. Lipsa unui reprezentant nu justifică pasivitatea părții, ci, dimpotrivă, impune o grijă sporită din partea acesteia față de propriile obligații procedurale.

36. În acest context, completul reține că recurentul nu a prezentat vreo explicație plauzibilă privind demersurile concrete întreprinse pentru a afla despre soarta apelului său în perioada cuprinsă între depunerea cererii de apel nemotivate și restituirea acesteia. Nu rezultă că acesta ar fi contactat instanța, ar fi verificat publicarea hotărârii motivate, ar fi solicitat informații privind actele procedurale emise sau ar fi clarificat în vreun mod necesitatea depunerii apelului motivat. O asemenea lipsă de diligență nu poate fi imputată instanței de apel.

37. În aceste condiții, completul de judecată reține că recursul este pasibil de respingere cu menținerea încheierii contestate.

38. În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Respinge cererea de recurs declarată de Maxim Ieșanu.

Menține încheierea din 23 decembrie 2025 a Curții de Apel Centru, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Maxim Ieșanu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova privind repararea prejudiciului cauzat

prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penale, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat